

Sygn. akt I NSP 149/22

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Demendecki

SSN Marek Dobrowolski

w sprawie ze skargi K. B.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w [...] pod sygn. akt III AUa [...]

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w [...] po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 17 maja 2022 r.

oddala skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 4 kwietnia 2022 r. (data prezentaty Biura Podawczego Sądu Apelacyjnego w [...]) K. B. (dalej także: skarżący) wniósł o:

1. stwierdzenie, że w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Apelacyjnym w [...] pod sygn. akt III AUa [...] doszło do przewlekłości postępowania;
2. wydanie Sądowi Apelacyjnemu w [...] zalecenia, aby w terminie 14 dni wyznaczył termin rozprawy;
3. przyznanie od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w [...] na rzecz skarżącego sumy pieniężnej w kwocie 4.100 zł;
4. zwrot na rzecz skarżącego opłaty od skargi w kwocie 200 zł;

5. zasądzenie od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w [...] na rzecz skarżącego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że postępowanie przed Sądem Apelacyjnym w [...], wywołane wniesioną przez K. B. apelacją od wyroku Sądu Okręgowego w K. z 6 listopada 2020 r., sygn. akt VII U [...], toczy się od niemal 14 miesięcy, a w tym czasie nie zostały podjęte jakiekolwiek dalsze czynności, za wyjątkiem wyznaczenia składu sędziowskiego – w szczególności nie doszło do wyznaczenia terminu rozprawy apelacyjnej.

W odpowiedzi na skargę Skarb Państwa – Prezes Sądu Apelacyjnego w [...] wniósł o jej oddalenie, a w przypadku jej uznania – o przyjęcie mniejszej kwoty odszkodowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75; dalej: u.s.p.p.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Artykuł 12 ust. 1 u.s.p.p. stanowi, że skargę niezasadną sąd oddala.

Po dokonanej na potrzeby rozpoznania niniejszej skargi analizie akt sprawy toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w [...] pod sygn. akt III AUa [...], Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że brak jest podstaw do stwierdzenia w tej sprawie przewlekłości postępowania.

Jak wynika z akt przedmiotowej sprawy, od momentu złożenia przez skarżącego, za pośrednictwem operatora pocztowego, apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w K. z 6 listopada 2020 r., sygn. akt VII U [...] – co nastąpiło 26 stycznia 2021 r. – podjęte zostały następujące czynności.

Zarządzeniem z 4 lutego 2021 r. akta wraz z apelacją zostały przedstawione Sądowi Apelacyjnemu w [...]. Akta wpłynęły do Sądu Apelacyjnego w [...] 8 lutego 2021 r.

9 lutego 2021 r. narzędzie informatyczne SLPS przydzieliło sprawę sędziemu referentowi J. M.. Tego samego dnia został wygenerowany raport z losowania.

Zarządzeniem z 12 lutego 2021 r. pełnomocnik powoda K. B. – skarżącego w niniejszej sprawie – został wezwany do uzupełnienia braków formalnych apelacji poprzez jej podpisanie. Przedmiotowe zarządzenie zostało doręczone 1 marca 2021 r.

Wraz z pismem z 1 marca 2021 r. pełnomocnik K. B. przedłożył podpisaną apelację.

Zarządzeniem z 11 marca 2021 r. odpis apelacji został doręczony pełnomocnikowi pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.. Odpis apelacji został odebrany przez pełnomocnika pozwanego 18 marca 2021 r.

Pismem z 29 marca 2021 r. pełnomocnik pozwanego wniósł odpowiedź na apelację.

Zarządzeniem z 7 kwietnia 2021 r. akta sprawy zostały skierowane na kalendarz akt oczekujących na ustalenie terminu.

10 stycznia 2022 r. dokonano ponownego losowania sędziego sprawozdawcy – narzędzie informatyczne SLPS przydzieliło sprawę sędziemu referentowi M. S.. Raport z losowania został wygenerowany 11 stycznia 2022 r.

Zarządzeniem z 6 kwietnia 2022 r. wyznaczony został termin rozprawy apelacyjnej – ma się ona odbyć 3 czerwca 2022 r.

Mając na uwadze przedstawiony powyżej przebieg postępowania apelacyjnego stwierdzić należy, że czas trwania postępowania w sprawie nie jest nadmierny, i to nawet biorąc pod uwagę datę wniesienia apelacji przez pełnomocnika skarżącego za pośrednictwem operatora pocztowego do Sądu

Okręgowego w K.. Faktem jest, że między tą datą (26 stycznia 2021 r.) a datą wniesienia rozpoznawanej skargi (4 kwietnia 2022 r.) upłynęło 14 miesięcy, natomiast należy zauważyć, że znamiona przewlekłości postępowania przypisuje się z reguły dopiero kilkunastomiesięcznej lub dłuższej bezczynności sądu drugiej instancji w wyznaczeniu terminu rozprawy odwoławczej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 25 listopada 2014 r., III SPP 229/14; 12 lipca 2017 r., III SPP 28/17; 5 czerwca 2019 r., I NSP 39/19). Należy mieć przy tym także na uwadze okoliczność, że między uzupełnieniem braków formalnych apelacji (1 marca 2021 r.), warunkującym dalsze procedowanie, w tym m.in. doręczenie odpisu apelacji stronie przeciwnej celem złożenia odpowiedzi na apelację – co nastąpiło 29 marca 2021 r. – upłynęło odpowiednio 13 i 12 miesięcy. Jednocześnie dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, znaczenie ma także łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, niezależnie od tego, na jakim etapie skarga została wniesiona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 31 maja 2017 r., III SP 21/17). Biorąc pod uwagę, że K. B. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K., inicjujące postępowanie w sprawie, 2 lipca 2020 r., stwierdzić należy, że także dotychczasowy łączny czas trwania tego postępowania, wynoszący 22 miesiące, nie uzasadnia stwierdzenia jego przewlekłości.

Dodatkowo zważyć należy, że sprawy o tzw. świadczenie postojowe – a to właśnie żądanie przyznania K. B. tego rodzaju świadczenia jest przedmiotem postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w [...] pod sygn. akt III AUa [...] – nie należą do kategorii spraw pilnych i, co do zasady, powinny być wyznaczane zgodnie z kolejnością wpływu.

Nie jest także uprawnione twierdzenie skarżącego, że Sąd Apelacyjny w [...] nie podjął w sprawie żadnych czynności merytorycznych. Okoliczność, że Sąd Apelacyjny w [...] podjął w pierwszej kolejności czynności o charakterze formalnym (wstępna kontrola akt sprawy pod kątem prawidłowości wniesienia apelacji i nadania jej biegu) stanowiła wyraz dbałości o prawidłowy tok postępowania apelacyjnego, które powinno zakończyć się rozstrzygnięciem merytorycznym dopiero po wyjaśnieniu ewentualnych wątpliwości natury formalnej lub proceduralnej. Na powyższe wskazywano już w orzecznictwie Sądu Najwyższego,

podnosząc, że istotę prawa do sądu należy wiązać raczej z rzetelnym rozpatrzeniem sprawy, a nie z szybkim rozpatrzeniem sprawy – w tym sensie, że nie zawsze szybkie rozpatrzenie sprawy idzie w parze z rzetelnością jej rozpoznania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 20 czerwca 2006 r., III SPP 27/06). Z tego względu w analizowanym przypadku brak rozstrzygnięcia merytorycznego sprawy nie może *per se* uzasadniać stwierdzenia przewlekłości postępowania. Powyższe oznacza zaś brak podstaw do stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie w rozumieniu art. 2 ust. 1 u.s.p.p.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy, na podstawie art. 12 ust. 1 u.s.p.p., orzekł jak w sentencji postanowienia.

a.s.